

השבת של רבי נחמן מברסלב

ויעשה
ויעשו יק"ו ...

ליהודים
היתה אורה ...

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר: (קל"מ ב, סז)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

שבת הצוה

§§ **להעלות נר תמיד ...** (שמות כו, כ)

יכול להגיע לדבר עם הנשיא? אני נכנסתי והייתי הולך בכל מקום, לא בקשתי שיינתן לי לכת, רק הוא עמד, ואז אני עשיתי מה שאני עשיתי ונכנסתי. אפשר להבין את זה? אשתו קיללה אותי: "מה אתה רוצה ממנו? איך הוא יהיה נשיא אם יתפלל כל יום?"

... מי שהוא רחמן על ישראל, הוא הצדיק המובהק, מי שהוא רחמן הוא יכול להיות מנהיג! ורחמן הזה הוא רק משה רבנו, איפה משה רבנו... ועכשיו, יש "נחל נובע". גם רשב"י, גם משה רבנו, יחידי הדורות, האר"י הקדוש, הבעל שם טוב, ורבנו!... "רבות בנות עשו חיל, ואת עליית על כולנה!"... הוא גילה מזה טיפה מן היסוד, והשם יתברך רחום וחנון, השם יתברך מוריד את הנשמה של רבנו בשבילינו, שלא יהיה חורבן העולם... השטן בא לפני הבית דין של מעלה, אמר: "אם זאת הנשמה תרד, אין לי מה לעשות! אין בחירה, לא יהיה לי שום שליטה!"... הוא היה לו טענה: "וכי לשווא בראנתי? אם הוא ירד, אין לי עבודה, אין לי כלום, אני לא יכול". אז אמרו לו: "הנשמה הזאת מוכרחה, כי אי אפשר בלעדי הנשמה. ואתה, אם רע לך; תחפש עצה, תן לך עצה!"... אז הוא הלך ... הוא בא עם זקן כפוף, ואמר: "הנשמה הזאת יכולה כבר לרדת, יש לי כבר עצה!"

להעלים, להסתיר... "יש לי עצה כבר!", ככה סיפר רבנו הקדוש המעשה ב"סיפורי מעשיות"... השפוייילה! הוא הסתיר את רבנו מן העולם, הוא יסבול מה שיסבול על זה! כל צרות ישראל, היטלר וכל הצרות, הכל הוא חיב, הוא על ידו, היה לו שם כזה...

... כל העולם רוצים את רבנו, אבל מקודם לא היה אפשרות! רבי נתן היה חי בנס כל רגע, רצו להרוגו, וגם כן האנשים של רבי נתן. אבל, ברוך השם, עכשיו, הם מתביישים - כמו: "המן הלך אבל וחפוי ראשי". אבל הרע עוד לא נפסק לגמרי, כשיבוא משיח יהיה נפסק לגמרי! "ועכשיו יש 'נחל נובע מקור חכמה'", עכשיו הוא חי וקיים... רק רבנו הקדוש ירד לעולם, כבר התחיל הגאולה!

כתוב בתורה סיז, חלק ב': "כל מה שהצדיק נתפרסם ביותר, נתגדל ונתקדש שם השם ביותר". אבל לפני מאתיים שנה, לא היה כל המכשירים של פרסום... היום, ביום אחד, זה נתפרסם בכל העולם. וכשיבוא משיח, ידעו כל העולם שמשיח בא, תקף ומיד, ויפול עליהם אימה ופחד, על הגויים. הו, הו, משיח בא, יהיה שמחה בכל עיר, בכל כפר, בכל מקום יהיה שמחות וריקודים כאלה "נח"...

... כשיצא הספר "ליקוטי מוהר"ן", אמר רבנו: שזהו התחלתה דגאולה, לא סתם, דבריו חיים וקיימים כאילו עכשיו הוא אומר את זה! גם הוא אמר שזה שמירה בבית, אפילו שלא קוראים, רק שהוא נמצא, הספר נמצא בבית. היה אברך ממשפחת בלום, הוא היה בצפת, והיה אצלו שריפה - הבית נשרפה, נשרף הכל, שלושה ספרים של ברסלב, של רבנו, לא נשרפו. "ליקוטי מוהר"ן", "ליקוטי תפילות", זה היה בהדירה שלו, זה לא נשרף... כל מיני תחבולות, כל מיני עצות... לחשוב על זה ולעשות למעלה

מכוחנו, לא לישון ולא לאכול, אין זמן! צריכים לרחם על ישראל, זה רחמנות. אפילו אחד, אם הוא מתקרב לרבנו, זה ישועה כזה מה שאי אפשר לשער, שמחת השם יתברך ושמחת הצדיק, ושמחת כל הצדיקים. העיקר תלוי בזה, רבנו! כל הגאולה תלויה בהתגלות רבנו בעולם, ה"ליקוטי מוהר"ן", וגם כן משיח יגלה. אנתנו צריכים לעשות כל מה שיכולים, השם יתברך עושה את שלו, ואנתנו צריכים לעשות את שלנו. אם אנתנו רואים, שרוצחים רוצים להרוג איזה ישראל, צריכים למסור נפשנו להציל אותו, השם יתברך יעזור! לא! אתה צריך להציל!... ככה רוצה התורה והשם יתברך, כתוב בתורה, אם אתה רואה שחבר הולך עם חמור, והוא נפל, עם משא, אז יכולים להגיד: השם יתברך יציל אותו! אנתנו צריכים לעשות שלנו.

שורש הנשמה הוא בחינת רצון, ועל כן נקראת נפש מלשון רצון. ותקף הרצון הוא כמו נר דולק כי האהבה והרצון בוער להשם יתברך ברשפי שלהבת י"ק שממנו מדליקין כל הנרות הקדושים בחינת לאנהרא בוצינין ולאדלקא שרגין [להאיר המאורות ולהדליק הנרות] שזה בחינת אור הנשמה שנקראת נר, ואור הנר הזה הוא יכול להאיר בכל מיני חשך וצלמות בתוך עצם גשמיית הגוף והעולם הזה הנקרא חשך. כי איך שהוא אף על פי כן לבו בוער עדיין ברשפי אש וכי' להשם יתברך אשר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכי'.

והנה יש שבע מדות דקדשה וכן להפך, והאדם בא לזה העולם להתנסות בזה שיעבר עליו כמה מיני חשך הכלולים בשבעה, שזה בחינת שבעה מדורי גיהנם שהאדם נענש בהם חס ושלוש, כשלא עמד בנסיין ונכשל בהם בחינת ושבעה עדיין יחלפון עלוהי [שבעה זמנים יעברו עליו]. ובפרט מי שרוצה להתחיל לכנס בעבודת ה' שאזי מתגבר עליו הבעל דבר יותר ויותר ובהכרח שיעבר עליו כמה וכמה מיני חשך כמעט בלי שעור והכל כלול בבחינת שבעה נפילות בחינת שבע יפול צדיק וכי' וכל קיומו בכל מיני נפילות הוא על ידי הרצון דקדשה, היינו להתחזק בכל מה שעובר עליו לבלי להניח את הרצון דקדשה ולהתחיל בכל יום מחדש ברצונות חזקים להשם יתברך. ואזי הרצון דקדשה מאיר לו כמו נר ממש שמאיר בכל מיני חשך שבעולם.

וזה בחינת שבעת הנרות של המנורה להאיר בכל מיני נפילות שהם בחינת שבעה כני"ל, ולזכות לתורה ותפלה שהם גם כן בחינת שבעה כמבאר בפנים. אבל אי אפשר לזכות לזה כי אם על ידי שמקשרין את עצמו לצדיקי אמת שהם בחינת משה שנסתלק ברעוא דרעוין ברצון שברצונות והוא מכניס תקף הרצון דקדשה בכל אחד ואחד אפילו אם נפל למקום שנפל חס ושלוש, הוא מכניס בו גם כן שיתגבר בתקף הרצון הטוב ועל ידי זה הוא מעלה משמד לרצון. (לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ה' - מ"ד לפי אוצר היראה - רצון - ד')

§§ **ונקדש בכבודי ...** (שמות כט, מט)

צריך להתיירא ולפחד מן הכבוד, כי כבוד הוא סכנה גדולה, סכנות נפשות, כי הוא דן את כל הדינים, כמו שכתוב (תהלים כד): מלך הכבוד, כי כבוד הוא בחינת מלכות, הדן את הכל. ואזי הכל חוקרים ושואלין: מי הוא זה מלך הכבוד; אם הוא ראוי לזה. וזה שכתוב (שמות כט): ונקדש בכבודי - אל תקרי: בכבודי, אלא: במְכַבְדִי (זבחים קטו:), כי על ידי הכבוד יוכל לגרם לו מיתה, חס ושלוש, ואזי הוא נשקל במאזנים, אם חס ושלוש, יפגם בהכבוד כחוט השערה, שלא יקבלו כמו שצריך, אזי, חס ושלוש, כף חובה מכרעת. וזה נקרא: מאזני צדק (ויקרא יט), כי צדק מלכותא קדישא, שהוא בחינת כבוד, מלך הכבוד כני"ל. והינו מאזני צדק, כי אז נשקל במאזנים. (לקוטי מוהר"ן א' - סימן קל"א)

שיחות

(מאת ר' ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)
§ ... מה שיש ב"ליקוטי מוהר"ן", ב"סיפורי מעשיות" ו"השיחות" ו"ליקוטי עצות", מה שיש בזה, וגם כן כל ספר, "אב"י הנחל" זה גם כן דבר פלא, איך היה לי חבר, חבר עם הנשיא? אפשר להבין את זה? זה לא מדרך הטבע! עד היום, המזכירה והפקידים, כולם מתפלאים מזה. והנשיא הדפיס גם המכתבים שלי, ונעשה מזה - עכשיו - "אב"י הנחל". זה דבר גם כן נורא מאד, המכתבים שהוא הדפיס, זה מראה שהוא קיבל מוח חדש, והוא הניח את זה והוא האמין באמונה בהשם וכל הצדיקים ורבנו הקדוש, זה צועק ומכריז: "אני נשיא, אבל אני מאמין!". זה דבר פלא, מי

ואמפכי יצא מאפני פולק האבוס ...

זרה וכפירות, וזוכה לאמונה גדולה ולחכמה דקדשה, ולחיים ואריכות
ימים, ונמתקים ובטלים כל מיני דינים וגזרות רעות מישראל:
... ותעזרי ברחמיך לקיים ולקבל את ימי הפורים בשמחה גדולה,
ונזכה שימשך קדשת הארת פורים, קדשת מרדכי ואסתר, עלינו ועל זרענו
ועל כל עמך בית ישראל. ונזכה לקיים כל המצוות הנהוגות בפורים בקדשה
ובטהרה ובלב טוב ובשמחה גדולה. ותיתן שמחה בלבנו עד שתתפשט
השמחה בידינו ורגלינו, ונזכה אז להמחאת כף ורקודין דקדשה בשמחה
גדולה לשמך באמת... (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י')

(ספר אבי הנחל ב' - מכתב יא)

מכתב

בת עיני ולבי, החפץ באמת לאמתו וחכם ומבין
האמת האמתית היכן שורה, ונשא את לבו ומחו אל הצדיק האמת הברור
וזך וצח, וסלק מעצמו כל חכמתו ושכלו נגד אור הצדיק החכם האמת אשר
לפניו ואחריו לא קם כמוהו, שעוסק לתקן כל העולם בשלמות, ובעצם
גדלת חכמתו מבער ומבטל לגמרי כל מיני טעויות ומבוכות וכפירות
ואמונות של שקר ומאיר ומכניס אור האמת בעולם, ומהפך רשעים גמורים
לצדיקים גמורים.

היום השגתי ברכת לבבך החם בצרוף צ'ק על
סך מאה ל"י, רב תודות ותשואות חן חן לך
מקרב לב עמך. ישמח לבי ותגל נפשי בישיעת
ה' שעשה עם נפשך פלאי פלאות כאלה,
שנתקשרת בקשרי קשרים באהבה עזה ועצומה
בלי קץ וגבול אל הצדיק האמת ואנשיו הכשרים
האמתיים שבדור, שזהו עיקר חיותנו ותקוותנו
בדור הזה.

הצדקה היא מצוה גדולה מאד מאד
והיא שקולה ככל התורה וכל המצוות,
ועל-ידה כל נהירו וכל שלימו וכל חידו
אשתכח (ועל-ידה נשלמים כל האורות וכל
השלמות וכל השמחה), ונמתקין כל הדינים
ונתבטלין ונמשכין חסדים גדולים בחינת
צדקה וחסד.

הצדיק והצדקה ירשו כנפיהם עליך
להצילך מכל רע, חן חן ורב תודות וברכות.
כמה וכמה צריך זה האדם העלוב לסבל
בזה העולם כל ימי חייו, אין רגע בלי פגע.
כמה וכמה מיני יסורים ודחקות ודאגות
רבות שונות בלי שעור עוברים על כל אחד
בכל יום, וכן מתנהג מעולם, כי אדם לעמל
יולד קצר ימים ושבע רגז. אך צריכין להאמין
ומעט יכולים לראות כי מדה טובה מרבה, כי
אין שעור להשנויים הנעשים בכל יום ובכל שנה
ובכל חדש ובכל עת, וה' יתברך עושה גדולות עד אין

חקר ונפלאות עצומות עד אין מספר בכל יום ויום בלי שעור וערך.
כל אדם אפילו אם עבר כל עברות שבתורה חס ושלום, הוא גם-כן יכול
להמשיך על עצמו קדשת אור הדעת לידע ולהכיר ולהאמין בה' יתברך
ולשוב אליו יתברך ולתקן פגם כל העוונות בשלמות, כי הצדיק האמת מגן
גם עתה על כל חוטא חס ושלום.

תאמין ותדע בכל יום ובכל עת ובכל מקום, שיש לנו כח עדיין איך
שהוא להתגבר על מה שצריך באותו היום והמקום דייקא. יש ימי הילדות
והבחרות, ימי עליה וימי עמידה שהם ימי הזקנה והשיבה, ובהכרח שיעבר'
על האדם בכל ימי חייו הרבה הרבה מיני עתים שונים, עתים לטובה עתים
לרעה, פעמים הוא בבחינת עליה ופעמים הוא בבחינת ירידה, והצדיק
האמת ממשך אורו של משיח על ישראל ומאיר בכל אחד ואחד שיוכל
להתחזק ולשאר על עמדתו בכל הזמנים והעתים העוברים עליו באופן שלא
יפול ולא יתרחק מה' יתברך לעולם. ומי שאוחז את עצמו בכח הצדיק - אין
שום מיצר שירחיקו מה' יתברך, כי מקלם ישוב אליו יתברך.

המעתיך ומתפלל תמיד על שלומי והצלחתי,
ישראל אודעסר

... ניצוץ אחד יוצא מעץ ושורף את כל הרע, את כל החושך, זה נס
שכזה שלא היה בעולם, נס חדש, רק עושים ככה (וזה כבר מספיק! השם
יתברך יודע מה לעשות... היה מחלוקת כזה, היו צריכים לשכוח כלל, מי
היה ברסלב בעולם! ולהפך! כל מה שעובר, שהולך זמן יותר, הוא מתפרסם
יותר...)

סיפור

(ספר ימי מוהר"ני"ת חלק ב' - סימן ל"א, המשך)

... והנה אחר כך בא על דעתי איזה טעם קצת מה
שצריכין לסבב הדרך לבוא לארץ ישראל, והוא מבאר לעין על פי תורתנו של
רבנו זכרוננו לברכה אמרתי אנג גררא אכתב גם זה כאן והוא כי מבאר
בהתורה "ויחי נא פי שניים ברוחך" (בסימן ס"ו בליקו"א) שכל המניעות
שבעולם מדבר שבקדשה כלם הם בשביל החשק כדי שיתגבר החשק ביותר.
וכל מה שהנחשק גדול ביותר אז המניעה גדולה ביותר כדי שיתגבר
החשק ביותר כי המניעה היא רק בשביל החשק כי על ידי המניעה מתגבר
החשק ביותר כמו שמראין איזה דבר לפני תינוק, וחוספין ממנו, שאז
מתגבר חשקו ביותר ורץ ורודף מאד אחרי הדבר הזה, כמו כן על ידי
שמונעים את האדם מהדבר שבקדשה על ידי זה מתגבר חשקו יותר ויותר
ועל כן כל מה שהנחשק גדול יותר נותנין לו מניעות יותר
ויותר, כדי שיתגבר חשקו יותר ויותר וכו', עין שם כל
זה היטב כי הם דברים המכרחים מאד מאד
למעשה.

ומי שייקח דברים אלה בלבו היטב באמת,
יוכל על ידי זה לשבר ולעבר על כל המניעות
שבעולם, ולהשיג ולהגיע לכל הדברים שבקדשה
שירצה כי אין דבר שימנעוהו כי אם יתגבר חשקו
ישבר כל המניעות כי כל המניעות לא באו כי-אם
בשביל החשק, כי על ידי המניעות יוכל להבין כמה גדול
מעלת הנחשק, וכל מה שהמניעות מתגברין יותר
ויותר, על ידי זה יוכל להבין כמה גדול מעלת
הנחשק וכו', עין שם כל זה היטב.

ועתה מבאר לעין בשביל זה סבב אלקים את
העם ולא נחם אלקים בדרך הקרוב, כי בכוונה
סבבם בדרכים רחוקים והרחיקם מארץ
ישראל שלא יבואו מיד לארץ ישראל, כדי
שיתגבר חשקם יותר ויותר על ידי גדל
המניעות של רחוק הדרך ותוקף
המלחמות שראו, שעל ידי
כל זה יתגבר חשקם יותר
ויותר של כל הרוצים לבוא
באמת לארץ ישראל ומי שלא יוכל
לעמד בנסיון הזה, באמת לא יבוא לארץ
ישראל.

כי כך מדתו של הקדוש ברוך הוא שמנסה את האדם על ידי
המניעות הגדולות שמזמין קדם כל דבר שבקדשה, בפרט קדם כל דבר
שבקדשה שכל היהדות תלוי בו כגון לבוא לארץ ישראל, או להתקרב
להצדיק האמת שאז מזמין לו מניעות הנדמות למניעות גדולות וקשות
מאד והכל בשביל החשק כדי שיתגבר חשקו ביותר כנ"ל.

כי על ידי המניעות גדולות ועצומות יוכל להבין כמה גדול מעלת
הנחשק, ואז יתגבר שיהיה לו חשק וכסופין גדולים כפי תוקף המניעה ואז
אם יתגבר בחשק וכסופין, בודאי ישבר כל המניעות ויבוא אל הצדיק
האמת ולארץ ישראל, כי המניעות לא באו אלא בשביל החשק כנ"ל ולהפוך
מי שלא יוכל לעמד בנסיון יתרחק על ידי זה כי כל מה שמסבב ומגלגל
השם יתברך עם כל אדם שבעולם מגדול ועד קטן הכל הוא בשביל נסיונות
כי האדם לא בא לעולם הזה השפל כי-אם בשביל נסיונות כידוע, ויתר מזה
אין להאריך כאן:

(עצות המבוארות - פורים, א')

עצות ותפילות

על ידי שמחת פורים במחיאית כפים
ורקודים, היינו על ידי ההתחזקות בימי הפורים בשמחה גדולה ורבה, עד
כדי רקודים ומחיאית כפים, זוכה להמשיך על עצמו קבלת התורה בנגלה
ובנסתר, שזוהי הארה נפלאה של מרדכי ואסתר. היינו שזוכה להתעוררות
גדולה וחשק עצום לקיים את מצוות התורה שבנגלה, ולהבין באמת
ולקיים סודות וחקמות אמתיות שבתורת הנסתר. עוד זוכה לקיים מצוות
ספירת העמר כראוי. גם על ידי שמחת פורים כראוי, זוכה להכניע את
קליפת המן עמלק ימח שמו, היינו התאוות ומדות רעות, שהן מכות
קליפת המן עמלק. ועל ידי שמחת פורים כראוי מתבטלים גאוה ועבודה

128 ארץ

